

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål af 17. maj 1994 vedrørende en henvendelse fra professor Gorm Toftegaard Nielsen (L 255 – bilag 16), pkt. 8, om muligheden for benådning.

Spørgsmål nr. 27:

»Vil private rådgivere, der bliver indkaldt som vidne, kunne påberåbe sig tavshedspligt, og vil ægtefæller og andre seksualpartnere, der er blevet smittet, kunne tvinges til at afgive vidneforklaring?«

Svar:

Det følger af retsplejelovens § 168, at enhver som udgangspunkt har pligt til at afgive forklaring for retten som vidne. Efter retsplejelovens § 171 har en parts nærmeste, f.eks. partens ægtefælle, ikke pligt til at afgive forklaring som vidne. Retten kan dog pålægge vidnet at afgive forklaring, når forklaringen anses for at være af afgørende betydning for sagens udfald og sagens beskaffenhed og dens betydning for vedkommende part eller samfundet findes at berettige hertil.

Spørgsmål nr. 28:

»Hvad mener ministeren om AIDS-patienters påstand om, at lovforslaget føles om en brændemærkning og en kriminalisering af enhver HIV-smittet?«

Svar:

Som anført i lovforslagets bemærkninger tilsigtes der ikke nogen ændring i den hidtidige sundhedspolitiske indsats mod HIV-smitte og AIDS. Imidlertid kan det forekomme stødende for retsbevidstheden, hvis en person, der er klar over at være smittet med HIV-virus, har samleje med eller på anden måde hensynsløst udsætter andre for smitten uden at søge at beskytte de pågældende eller at gøre dem bekendt med smitterisikoen. Der er således ikke tale om en kriminalisering af enhver HIV-smittet eller af sygdommen AIDS.

Den, der søger at beskytte sin partner ved anvendelse af kondom eller lignende beskyttelsesmidler eller ved at oplyse den pågældende om smitterisikoen, kan ikke straffes.